

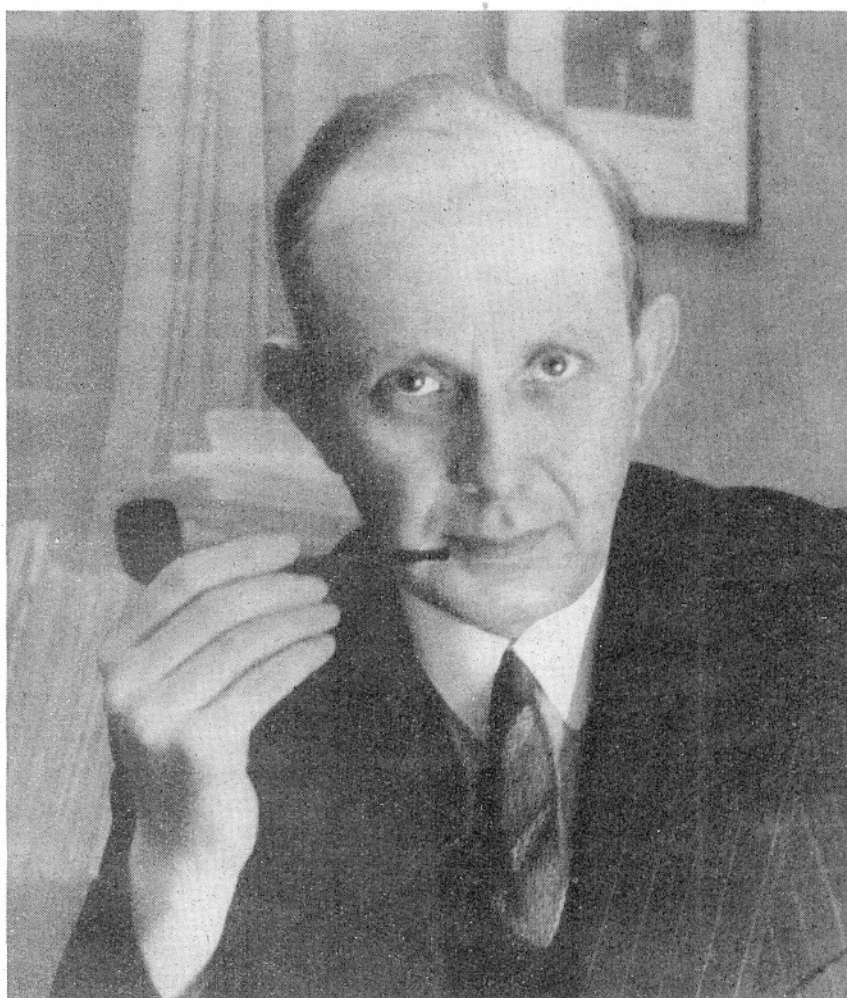
CHEMISCH WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE CHEMISCHE VERENIGING

INHOUD

	Bladz.		Bladz.
Dr. K. van Nes, Professor Coops, vijf en twintig jaar hoogleraar.	865	Mededelingen van verwante Verenigingen.	878
Uit Wetenschap en Techniek.	873	Mededelingen van verschillende aard	879
Explosiëstoffen en explosies: Dr. E. W. Lindeijer, Nieuw systeem voor onderdrukken van explosies.		Wij ontvingen.	879
Boekbesprekingen.	874	Vraag en Aanbod.	879
Personalia.	877	Aangeboden betrekkingen.	880
Verenigingsnieuws	877	Gevraagde betrekkingen.	880
Mededelingen van het Secretariaat. — Excursie naar Engeland. — Examens voor Analyst. — Secties. — Chemische Kringen.		Agenda van vergaderingen	880

Professor Coops vijf en twintig jaar hoogleraar

Prof. Dr. Ir. J. Coops Jr.

Op 6 December 1929 aanvaardde Dr. Ir. J. Coops zijn ambt als hoogleraar met het uitspreken van een rede getiteld: „Structuur en energie in de organische chemie”. Zijn leerlingen en medewerkers zijn vandaag in intieme kring bijeen om dit vijfentwintig jarig jubileum te gedenken.

Ter gelegenheid van dit herdenkingsfeest moge hier in beknopte vorm iets over de levensloop en het werk van Prof. Coops worden meegedeeld.

Korte levensschets.

Op 27 Mei 1894 werd Jan Coops te Amsterdam geboren. Na het lager onderwijs grotendeels thuis genoten te hebben bezocht hij de H.B.S. te Apeldoorn en legde in 1913 te Arnhem het eindexamen af. Hij werd als student ingeschreven aan de Technische Hogeschool te Delft en koos de organisch-chemische studierichting. Van 1917—18 was hij assistent bij Prof. Böeseken. In die jaren, en vooral ook tijdens zijn assistentschap bij Prof. Verkade (1918—29) aan de Nederlandse Handels Hogeschool te Rotterdam werd de basis gelegd voor zijn latere wetenschappelijke activiteiten.

In 1919 verwierf hij het diploma van scheikundig ingenieur en in 1924 vond te Delft de promotie plaats (met lof) tot doctor in de technische wetenschap.

In 1929 volgde de benoeming tot gewoon hoogleraar in de scheikunde aan

de Vrije Universiteit te Amsterdam. Prof. Coops was de eerste gewone hoogleraar aan de V.U. in de Wis- en Natuurkundige faculteit. Er was nog geen laboratorium, er waren nog geen studenten, er was nog nauwelijks sprake van plannen. Aan Prof. Coops werd — tezamen met de later benoemde hoogleraar in de natuurkunde Dr. G. J. Sizoo — opgedragen een laboratorium te bouwen.

In 1932 werd Prof. Coops directeur van het toen vrijwel gereed gekomen scheikundige laboratorium van de V.U. aan de Lairessestraat te Amsterdam, dat in 1933 officieel werd geopend.

In formele zin is er sindsdien niets veranderd; Prof. Coops is nog steeds directeur van hetzelfde laboratorium en het staat nog op dezelfde plaats. In feite heeft een zeer sterke groei plaats gevonden. Er zijn op het ogenblik 6 docenten (3 hoogleraren, 3 lectoren) en 206 studenten voor de chemische studierichting aan de V.U.

De bezettingstijd.

Een heel bijzondere episode in het leven van Prof. Coops vormt de tijd van de Duitse bezetting.

Als secretaris en centrale figuur van het Studiefonds van de Vrije Universiteit werd Prof. Coops reeds spoedig na het begin van de tweede wereldoorlog geconfronteerd met de individuele zorgen en noden van vele studenten. Doordat met ingang van 1942 aan bijzondere universiteiten geen Rijksbeurzen meer werden verleend kreeg het Studiefonds reeds vroegtijdig kwesties op te lossen, die op de grens van legale en illegale activiteit lagen. Velen beschouwden Prof. Coops als hun raadgever en financier. Zo voltrok zich bij hem bijna onmerkbaar maar onweersaanbaar de overgang naar de illegaliteit. Ondertussen werd de falsificatie van documenten reeds in alle facetten op het Scheikundig Laboratorium beoefend, en Prof. Coops — in die tijd bekend als oom Jan — stimuleerde mee en stelde zijn vindingrijkheid ter beschikking.

De overval op de studenten in Februari 1943 intensiverde in sterke mate de illegale activiteit op het V.U.-laboratorium met Prof. Coops als centrum. Bonnen inzameling, onderbrengen van onderduikers, verzenden van levensmiddelenpakketten werden aan het bestaande werk toegevoegd. Er ontstond een grootscheeps illegaal apparaat dat zijn vertakkingen in vrijwel alle provincies van Nederland had.

Prof. Coops werd voor velen een vraagbaak, een steun waarop men terug kon vallen. Zijn kamer op het laboratorium — zoals bekend niet alleen studeervertrek, maar ook fungerend als werk-, woon-, zit- en slaapkamer — was niet vaak zonder bezoekers. Veel opgejaagden hebben in die tijd door een persoonlijk gesprek in de kamer van oom Jan weer rust gevonden, en veel terneergeslagenen hervonden hun geloof in de Nederlandse zaak.

Het kon haast niet uitblijven of de aandacht van de S.D. werd naar het laboratorium van de V.U. getrokken. Prof. Coops moest zijn operatiebasis definitief verleggen, maar zijn werk ging door.

Bij een poging om naar Engeland te komen werd hij in November 1943 op de grens van België en Frankrijk gearresteerd. Via Scheveningen, Vught en Utrecht kwam Prof. Coops in de beruchte gevangenis van Lüttringhausen terecht, waar hij in April 1945 door de Amerikanen werd bevrijd. Hoevelen er gemeend hadden dat ook hij tot de slachtoffers zou

behoren, en hoevelen er voor zijn behouden terugkeer hebben gebeden en gewerkt kunnen we slechts gissen. Maar de blijde verrassing was algemeen toen Prof. Coops weer voor ons stond, vitaal als altijd en met een karakteristieke hangsnor, gekweekt tijdens zijn gevangenschap.

Mede als gevolg van zijn houding in de bezettingstijd is Prof. Coops na de bevrijding belast geweest met een belangrijke taak bij de Politieke Opsporingsdienst te Amsterdam.

Prof Coops en de Koninklijke Nederlandse Chemische Vereniging.

Velerlei activiteit heeft Prof. Coops ontplooid in de vereniging en verwante organisaties.

In 1925 was hij een van de oprichters van de sectie voor organische chemie en lid van het voorlopige bestuur. Na een onderbreking volgde hij in 1946 Dr. van Melsen op als voorzitter van deze sectie. Tot 1949 vervulde hij deze functie.

Sinds 1931 is Prof. Coops vaste medewerker van het *Receuil*, terwijl hij van 1941—50 lid was van de redactie van het *Recueil*.

Ook heeft hij zitting gehad in de in het najaar van 1945 ingestelde zuiveringscommissie, die tot taak had advies uit te brengen omtrent eventueel te treffen maatregelen tegen leden, die zich gedurende de bezettingstijd hadden misdragen.

In 1946 werd Prof. Coops gekozen tot onder-voorzitter en in 1947 tot voorzitter van het Algemeen bestuur, als opvolger van Prof. *Tendeloo*. Deze functie heeft hij vervuld tot 1 Jan. 1950. Als oud-voorzitter is Prof. Coops lid van de Raad van Overleg.

Sinds 1 Januari 1954 maakt hij deel uit van de Chemische Raad van Nederland, na daarin reeds van 1947 t/m 1949 als voorzitter der Vereniging zitting te hebben gehad.

Gememoreerd dient te worden het aandeel dat Prof. Coops had en heeft in het werk van de Commissie voor Fysische Constanten. Reeds in de oorlog werd een regeling getroffen met het Scheikundig Laboratorium aan de Vrije Universiteit voor uitvoering van werk voor deze commissie. In de eerste vergadering van het „Centraal Instituut voor fysisch-chemische constanten” — opgericht door de Ned. Chem. Vereniging op initiatief van de C.P.C. — trad Prof. Coops toe tot het curatorium (1947). Van 1953 af is hij bestuurslid van het C.I.P.C.

Al vele jaren is Prof. Coops een actief lid van de Thermochemische commissie van de „Union Internationale”.

Prof. Coops en de Vrije Universiteit.

De benoeming van Prof. Coops tot hoogleraar betekende het startschot voor de oprichting van de — wettelijk vereiste! — vierde faculteit aan de Vrije Universiteit. Er wachtte een niet geringe taak. Terwijl de economische crisis in al haar ernst heerste, en terwijl praktisch alle kosten voor onderwijs en wetenschappelijk werk uit vrijwillige bijdragen en giften moesten worden betaald, ging de V.U. een vierde faculteit beginnen. De hoofdlust kwam op de schouders van Prof. Coops, die tot directeur van het scheikundig laboratorium werd aangewezen.

In 1933 werd het laboratorium geopend, in die tijd geroemd als een voorbeeld van een efficiënt en doelmatig gebouw. Al spoedig moest door uitbreiding van

het werk een verdieping worden ingericht, die aanvankelijk als reserve was beschouwd. En na de tweede wereldoorlog vond een ingrijpende verbouwing plaats, waarbij enkele nieuwe verdiepingen op het gebouw kwamen. Bij de fundering in 1931 was met die mogelijkheid rekening gehouden.

Naast de drukke werkkring als docent en onderzoeker heeft Prof. Coops zijn bijzondere functie als hoogleraar aan de V.U. nimmer verwaarloosd. De taak van een V.U.-professor — het mag wel eens gezegd worden — verschilt van die van zijn collega aan de openbare universiteit, door de levende band waarmee de V.U. aan christelijk Nederland is gebonden. Voor het onderhouden van dat kostelijk contact volk-universiteit ging Prof. Coops jaren lang elke week een dag op stap. En met hetzelfde doel ontvangt hij als een innemend en kundig gastheer geregeld van heinde en ver gekomen vrienden en vriendinnen van de V.U. in zijn laboratorium.

Het verdient hier verder vermelding dat Prof. Coops reeds sinds jaar en dag nauw verbonden is aan het Studiefonds aan de Vrije Universiteit — een fonds dat studenten enige financiële hulp biedt tijdens hun studie, en dat mee bijdraagt tot de inrichting en wetenschappelijke uitrusting van de universiteit. Kort

na het aanvaarden van zijn hoogleraarschap werd Prof. Coops bestuurslid van het fonds, en spoedig daarna secretaris, welke functie hij vele jaren vervulde. Later werd hij voorzitter, en ieder die het werk van nabij kent hoopt dat hij het nog vele jaren zal blijven.

Van het verdere organisatorische en administratieve werk van Prof. Coops in V.U.-verband vermelden we slechts, dat hij als rector magnificus optrad in de cursus 1945—46.

De lezer, die Prof. Coops kent, zal begrijpen dat in het bovenstaande het werk en de persoon van de jubilaris onvolledig tot uiting komen. In de overtuiging dat het onmogelijk en ook niet nodig is om compleet te zijn, zijn slechts enkele flitsen gegeven. Zo is bijvoorbeeld gezwezen over de vaak zeer bijzondere band tussen Prof. Coops en zijn leerlingen.

Vermeld moge nog worden dat de regering de verdiensten van Prof. Coops erkende door hem te benoemen tot ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw.

Tenslotte volgt hier een overzicht van de publicaties, die door Prof. Coops, of onder zijn directe leiding zijn bewerkt.

K. van Nes

Bibliographie

Jaartal Auteur(s)	Titel	Litteratuurverwijzing
1920 P. E. Verkade en J. Coops Jr.	Bromuration de l'acide glutaconique et de son éther diéthylique.	Rec. trav. chim. 39 , 586 (1920).
J. Böeseke en J. Coops.	De configuratie der wijnsteenzuren.	Verslag Koninkl. Ned. Akad. Wetenschap. 29 , 368 (1920).
1922 P. E. Verkade, J. Coops Jr. en H. Hartman.	Recherches Calorimétriques I. L'étalonnage d'un système calorimétrique; comparaison des chaleurs de combustion des substances servant à l'étalonnage: l'acide benzoïque et la naphthaline.	Rec. trav. chim. 41 , 241 (1922).
1923 P. E. Verkade en J. Coops Jr.	Calorimetric Researches IV. Determination of the heat of combustion of sucrose; a research as to the suitability of this substance as a thermochemical standard.	Rec. trav. chim. 42 , 205 (1923).
1924 J. Coops.	De Stereoïsomerie der Wijnsteenzuren.	Proefschrift Delft 1924.
P. E. Verkade en J. Coops Jr.	Calorimetric Researches VI. Determination of the heat of combustion of salicylic acid; a proposal for the acceptance of this substance as a secondary standard substance in calorimetry.	Rec. trav. chim. 43 , 561 (1924).
P. E. Verkade en J. Coops Jr.	Calorimetrische Onderzoekingen VII. Enige opmerkingen naar aanleiding van nieuwe constructies van verbrandingsbommen.	Chem. Weekblad 21 , 282 (1924).
P. E. Verkade, H. Hartman en J. Coops Jr.	Over de moleculaire verbrandingswarmte der opeenvolgende termen van homologe reeksen.	Verslag Koninkl. Ned. Akad. Wetenschap. 33 , 766 (1924).
P. E. Verkade, H. Hartman en J. Coops Jr.	The molecular heat of combustion of successive terms of homologous series.	Proc. Koninkl. Ned. Akad. Wetenschap. 27 , 859 (1924).
1925 P. E. Verkade en J. Coops Jr.	Einige Bemerkungen anlässlich einer Abhandlung der Herren Jaeger und von Steinwehr „Über die Festsetzung der Verbrennungswärmen von Normalsubstanzen“.	Z. physik. Chem. 118 , 123 (1925).
P. E. Verkade, J. Coops en H. Hartman.	Calorimetric Researches VIII. The paraffin oil method, an aid in the determination of the heats of combustion of difficultly combustible and hygroscopic substances.	Rec. trav. chim. 44 , 206 (1925).

Jaartal Auteur(s)	Titel	Litteratuurverwijzing
J. Coops en P. E. Verkade.	Calorimetric Researches IX. The heat of combustion of d- and meso-tartaric acids, racemic acid and a number of their derivatives.	Rec. trav. chim. 44 , 983 (1925).
P. E. Verkade en J. Coops Jr.	La proposition d'établissement d'un second étalon thermochimique (Réponse à M. W. Swietoslowski).	Bull. soc. chim. France (4) 37 , 1536 (1925).
1926 P. E. Verkade, H. Hartman en J. Coops.	Calorimetric Researches X. Heats of combustion of successive terms of homologous series. Dicarboxylic acids of the oxalic acid series.	Rec. trav. chim. 45 , 373 (1926).
J. Böeseken en J. Coops.	The use of boric acid for determining the structure of various organic compounds I. The dissociation constants of various acids in the presence of boric acid.	Rec. trav. chim. 45 , 407 (1926).
P. E. Verkade en J. Coops.	Calorimetric Researches XI. A new method for the determination of the heats of combustion of volatile substances in the calorimetric bomb.	Rec. trav. chim. 45 , 545 (1926).
P. E. Verkade, J. Coops en H. Hartman.	Calorimetric Researches XIII. Heats of combustion of successive terms of homologous series: Dimethyl esters of the oxalic acid series. A general survey of the oscillation phenomena.	Rec. trav. chim. 45 , 585 (1926).
E. Cohen, P. E. Verkade, Saburo Miyaka, J. Coops Jr. en J. A. van der Hoeve.	Het gebruik van salicylzuur als standaard in de calorimetrie.	Verslag Koninkl. Ned. Akad. Wetenschap. 35 , 48 (1926).
E. Cohen, P. E. Verkade, Saburo Miyaka, J. Coops Jr. en J. A. van der Hoeve.	The use of salicylic acid as a standard in calorimetry.	Proc. Koninkl. Ned. Akad. Wetenschap 29 , 667 (1926).
P. E. Verkade en J. Coops.	The heat of combustion of salicylic acid (A reply to E. Berner).	J. Chem. Soc., 1437 (1926).
1927 E. Cohen, P. E. Verkade, Saburo Miyaka, J. Coops Jr. en J. A. van der Hoeve.	Die Verwendung von Salicylsäure als Urschubstanz bei calorimetrischen Messungen.	Z. physik. Chem. 126 , 290 (1927).
J. Coops.	Een fractionneerkolom voor vacuumdestillatie. Laboratoriummededeling.	Chem. Weekblad 24 , 462 (1927).
P. E. Verkade en J. Coops Jr.	The preparation of myristic acid from nutmeg butter and ucuhuba fat.	Rec. trav. chim. 46 , 528 (1927).
P. E. Verkade en J. Coops Jr.	Calorimetric Researches XIV. Heats of combustion of successive members of homologous series: the normal primary aliphatic alcohols.	Rec. trav. chim. 46 , 903 (1927).
1928 P. E. Verkade en J. Coops Jr.	Refractivity of normal saturated monobasic aliphatic acids.	Rec. trav. chim. 47 , 45 (1928).
P. E. Verkade en J. Coops Jr.	Refractivity of normal saturated monobasis aliphatic acids.	Rec. trav. chim. 47 , 415 (1928).
P. E. Verkade en J. Coops Jr.	An investigation as to the accuracy of Stohmann's thermochemical data.	Rec. trav. chim. 47 , 606 (1928).
P. E. Verkade en J. Coops Jr.	Further remarks on the method proposed by Swietoslowski for the correction of the older thermochemical data.	Rec. trav. chim. 47 , 701 (1928).
P. E. Verkade en J. Coops Jr.	The ratio of the heats of combustion of benzoic acid and salicylic acid (A reply to E. Berner).	Rec. trav. chim. 47 , 709 (1928).
P. E. Verkade, J. Coops Jr., Chr. J. Maan en A. Verkade-Sandbergen.	Calorimetrische Untersuchungen XV. Thermochemische Studien über Cycloparaffine und ihre Derivate. 1. Experimentelle Daten für fünf- und sechsgliedrige cyclische Diöle.	Ann. 467 , 217 (1928).
1929 P. E. Verkade en J. Coops Jr.	Das Vorkommen von unpaaren Fettsäuren in natürlichen Fetten, Ölen und Wachsen I.	Biochem. Z. 206 , 468 (1929).
P. E. Verkade en J. Coops Jr.	Calorimetric Researches XVIII. Some measurements on the two hydrobenzoins.	Rec. trav. chim. 48 , 1031 (1929).

Jaartal Auteur(s)	Titel	Litteratuurverwijzing
P. E. Verkade en J. Coops Jr.	On the elimination of systematic errors occurring in the older thermochemical data (A reply to W. Swietoslawski).	Rec. trav. chim. 48 , 1267 (1929).
1930 P. E. Verkade en J. Coops Jr.	Oscillation phenomena IV. Melting points and solubility at 25.0° in water and in benzene of a series of n-monoalkyl malonic acids.	Rec. trav. chim. 49 , 568 (1930).
P. E. Verkade en J. Coops Jr.	Oscillation phenomena V. Solubility of a number of dicarboxylic acids in the oxalic acid series in various solvents.	Rec. trav. chim. 49 , 578 (1930).
P. E. Verkade, J. Coops Jr., A. Verkade-Sandbergen en Chr. J. Maan.	Calorimetrische Untersuchungen XVII. Thermochemische Studien über Cycloparaffine und ihre Derivate. 2. Experimentelle Daten für fünf- und sechsgliedrige cyclische Diacetate.	Ann. 477 , 279 (1930).
P. E. Verkade, J. Coops Jr., A. Verkade-Sandbergen en Chr. J. Maan.	Calorimetrische Untersuchungen XIX. Thermochemische Studien über Cycloparaffine und ihre Derivate. 3. Experimentelle Daten für fünf- und sechsgliedrige cyclische Dibenzoate.	Ann. 477 , 289 (1930).
P. E. Verkade en J. Coops Jr.	Untersuchungen über den Fettstoffwechsel beim Diabetiker.	Biochem. Z. 223 , 394 (1930).
P. E. Verkade en J. Coops Jr.	The heat of combustion of salicylic acid.	J. Phys. Chem. 34 , 2549 (1930).
P. E. Verkade en J. Coops Jr.	The heat of combustion of the proposed calorimetric standard: Salicylic acid (A reply to L. J. P. Keffler).	Rec. trav. chim. 49 , 864 (1930).
1933 P. E. Verkade en J. Coops Jr.	Alternations in the properties of n-mono alkyl malonic acids. Some Remarks on Malkin's Views concerning the Alternation Phenomena.	Proc. Koninkl. Ned. Akad. Wetenschap. 36 , 76 (1933).
P. E. Verkade en J. Coops Jr.	Calorimetric Researches XX. Alternation phenomena VI. Alternations in the properties of n-mono alkyl malonic acids. Some remarks on Malkin's views concerning the alternation phenomena.	Rec. trav. chim. 52 , 747 (1933).
1938 J. Coops, J. W. Dieneske en Alb. Aten.	Stéréoisomérisie chez les cyclohexane-diols I. Préparation et purification des diols 1,3 et 1,4.	Rec. trav. chim. 57 , 303 (1938).
J. Coops, J. W. Dieneske en W. M. Smit.	Stereoisomerism of cyclohexanediols II. Some remarks on the preparation and properties of the 1,4-cyclohexanediols.	Rec. trav. chim. 57 , 637 (1938).
1939 H. Mendel en J. Coops.	The gradual decomposition by oxidation of fatty acids into their next lower homologues.	Rec. trav. chim. 58 , 1133 (1939).
1940 J. Coops, W. Th. Nauta, M. J. E. Ernsting en Mej. A. C. Faber.	Diarylmethane derivatives VIII. Methyl substitution products of tetraphenylethanes.	Rec. trav. chim. 59 , 1109 (1940).
1941 J. Coops, W. Th. Nauta en M. J. E. Ernsting.	Energetische Angaben über die Kohlenstoff-Kohlenstoffbindung I. Die Aktivierungsenergie der Dissoziation von sym. Tetra-(2,6-dimethylphenyl)-äthan.	Rec. trav. chim. 60 , 245 (1941).
1942 J. Coops, W. Th. Nauta en L. van Duuren.	Energetische Angaben über die Kohlenstoff-Kohlenstoffbindung II. Die Aktivierungsenergie der Dissoziation von sym. Tetra-(2,6-dimethylphenyl)-äthan in den Lösungsmitteln ortho-, meta- und para-Xylen.	Rec. trav. chim. 61 , 476 (1942).
1943 J. Coops, W. Th. Nauta, C. v. d. Stelt en M. J. E. Ernsting.	Energetische Angaben über die Kohlenstoff-Kohlenstoffbindung III. Die Aktivierungsenergie der Dissoziation von 1,2-Di(2,6-dimethylphenyl)-1,2-di-(2,4,6-trimethylphenyl)-äthan in ortho-Dichlorbenzen.	Rec. trav. chim. 62 , 28 (1943).
1946 J. Coops, D. Mulder JMzn., J. W. Dieneske en J. Smittenberg.	The heats of combustion of a number of hydrocarbons. Preliminary communication.	Rec. trav. chim. 65 , 128 (1946).
1947 J. Coops, K. van Nes, A. Kentie en J. W. Dieneske.	Researches on heat of combustion I. Method and apparatus for the accurate determination of heats of combustion.	Rec. trav. chim. 66 , 113 (1947).
J. Coops en K. van Nes.	Researches on heat of combustion II. Internal lag and method of stirring in isothermally jacketed calorimeters.	Rec. trav. chim. 66 , 131 (1947).

Jaartal Auteur(s)	Titel	Litteratuurverwijzing
J. Coops en K. van Nes.	Researches on heat of combustion III. The use of the Beckmann thermometer as a very accurate instrument for use in isothermally jacketed calorimeters.	Rec. trav. chim. 66, 142 (1947).
J. Coops, D. Mulder, J. W. Dienske en J. Smittenberg.	Researches on heat of combustion IV. Technique for the determination of the heats of combustion of volatile liquids.	Rec. trav. chim. 66, 153 (1947).
J. Coops en K. van Nes.	Researches on heat of combustion V. Correction for heat exchange between calorimeter vessel and its surroundings.	Rec. trav. chim. 66, 161 (1947).
1948 J. Coops, H. Galenkamp, J. Haantjes, H. J. Luirink en W. Th. Nauta.	Energy Data on the Carbon-Carbon Band IV. Energy of activation, Arrhenius constant and period of half-life for the radical-dissociation reaction of six hydrocarbons of the pentaphenylethane type in o-dichlorobenzene as a solvent.	Rec. trav. chim. 67, 469 (1948).
1949 J. Coops, H. Galenkamp, H. J. Luirink, A. N. Balk en W. Th. Nauta.	Energy Data on the Carbon-Carbon Band V. Energy of activation, Arrhenius constant and period of half-life for the radical-dissociation of five hydrocarbons of the pentaphenylethane type in o-dichlorobenzene as a solvent.	Rec. trav. chim. 68, 160 (1949).
1950 J. Coops en G. J. Hoytink.	Thermochemical investigations on Arylethenes I. Heats of combustion of phenylethenes.	Rec. trav. chim. 69, 358 (1950).
J. Coops en S. Kaarsemaker.	Heat of combustion of cyclobutane.	Rec. trav. chim. 69, 1364 (1950).
1951 S. Kaarsemaker en J. Coops.	Thermal quantities of some Cycloparaffins I. Synthesis	Rec. trav. chim. 70, 1033 (1951).
1952 S. Kaarsemaker en J. Coops.	Thermal quantities of some Cycloparaffins II. Purification of the samples.	Rec. trav. chim. 71, 125 (1952).
S. Kaarsemaker en J. Coops.	Thermal quantities of some Cycloparaffins III. Results of measurements.	Rec. trav. chim. 71, 261 (1952).
1953 J. Coops, G. J. Hoytink, Mej. Th. J. E. Kramer en Mej. A. C. Faber.	Thermochemical investigations on Arylethenes II. Heats of combustion of some para and orthotolyl-ethenes and phenylbutadienes.	Rec. trav. chim. 72, 765 (1953).
J. Coops, G. J. Hoytink, Mej. Th. J. E. Kramer en Mej. A. C. Faber.	Thermochemical Investigations on Arylethynes I. Heats of combustion of some diarylethynes.	Rec. trav. chim. 72, 781 (1953).
J. Coops, D. Mulder, J. W. Dienske en J. Smittenberg.	Thermochemical Investigations on Arylethanes I. Heats of combustion of phenylethanes.	Rec. trav. chim. 72, 785 (1953).
J. Coops, G. J. Hoytink en Mej. Th. J. E. Kramer.	Thermochemical Investigations on Arylethanes II. Heats of combustion of some para and orthotolyl-ethanes and phenylbutanes.	Rec. trav. chim. 72, 793 (1953).
1954 J. Coops, N. Adriaanse en H. van Kamp.	*A new type still-head for continuous take-off.	Anal. Chem. 26, 000 (1954).

**Publicaties uit het Scheikundig Laboratorium der Vrije Universiteit onder leiding van
Prof. Coops bewerkt.**

1936 W. Th. Nauta en J. W. Dienske.	Über einige Mesytilenderivate I. Bildung eines Aethers aus Chlorid und Methylalkohol.	Rec. trav. chim. 55, 1000 (1936).
1937 W. Th. Nauta en P. J. Wuis.	Über einige Mesitylenderivate II. Derivate von Bis-(2,4,6-trimethylphenyl)methan (Dimesitylmethan).	Rec. trav. chim. 56, 535 (1937).
1938 K. van Nes en A. Tjepkema.	Laboratorium mededeling. Twee nauwkeurige thermoregulateurs.	Chem. Weekblad 35, 534 (1938).
W. Th. Nauta en P. J. Wuis.	Über einige Mesitylenderivate III. Die Reaktion von Dimesitylchloromethan mit molekularem Silber.	Rec. trav. chim. 57, 41 (1938).

Jaartal Auteur(s)	Titel	Litteratuurverwijzing
P. J. Wuis en D. Mulder.	Bis-Arylmethanderivate IV. Einige Eigenschaften des Bis- α -naphthylmethylradikals und -ions.	Rec. trav. chim. 57, 1385 (1938).
1939 W. M. Smit.	Toestel voor het bepalen van het smelttraject van kleine hoeveelheden stof.	Chem. Weekblad 36, 750 (1939).
W. Th. Nauta en D. Mulder.	Bis-Arylmethane derivatives V. Derivatives of bis-(2,4,6-triethylphenyl)-methane.	Rec. trav. chim. 58, 514 (1939).
W. Th. Nauta en D. Mulder.	Diarylmethane derivatives VI. The occurrence of the bis-(4-methoxyphenyl)-methyl radical.	Rec. trav. chim. 58, 1062 (1939).
W. Th. Nauta en D. Mulder.	Diarylmethane derivatives VII. Properties of the diphenylmethyl radical.	Rec. trav. chim. 58, 1070 (1939).
1940 W. Th. Nauta, P. J. Wuis en D. Mulder.	Reacties waarbij diarylmethylradicalen kunnen aangetoond worden.	Chem. Weekblad 37, 96 (1940).
1941 W. Th. Nauta, M. J. E. Ernsting en Mej. A. C. Faber.	Diarylmethane derivatives IX. The oxidation products of the diarylmethyl radicals.	Rec. trav. chim. 60, 915 (1941).
L. van Duuren, W. Th. Nauta en M. J. E. Ernsting.	Zuurstof absorptie door O.O' gesubstitueerde diphenylmethylradicalen.	Chem. Weekblad 38, 447 (1941).
1942 Mej. A. C. Faber en W. Th. Nauta.	Die Einwirkung von Aryllithiumverbindungen auf Diarylketone I. Die Bildung von Triarylcarbinolen.	Rec. trav. chim. 61, 469 (1942).
P. de Jong.	On the formation of several aliphatic-aromatic ketones with di-ortho-substituted nuclei by means of Grignard reactions.	Rec. trav. chim. 61, 539 (1942).
A. J. van der Hoek en W. Th. Nauta.	Über das Auftreten freier Radikale bei der Kolbe-Reaktion aromatischer Carbonsäuren. Die Elektrolyse von Diphenylelessigsäure.	Rec. trav. chim. 61, 845 (1942).
1943 Mej. A. C. Faber en W. Th. Nauta.	Die Einwirkung von Aryllithiumverbindungen auf Diarylketone II. Bildung eines methylsubstituierten Derivats von 1,8-Dioxy-1,8-Diphenyl-2,3,6,7-Dibenzcyclooctan bei der Reaktion von Phenyl- und 2,6-Dimethylphenyllithium mit Bis(2,6-Dimethylphenyl)-keton.	Rec. trav. chim. 62, 469 (1943).
1945 W. Th. Nauta en Mej. A. C. Faber.	Een onverwacht reactieverloop bij de synthese van triarylcarbinolen uit aromatische ketonen met aryllithium-verbindingen.	Chem. Weekblad 41, 40 (1945).
1946 D. Mulder JMzn. en W. M. Smit.	Laboratorium mededeling. Het vervaardigen van regelmatige glazen spiralen en glazen elektrische verwarmingselementen.	Chem. Weekblad 42, 158 (1946).
K. van Nes en D. Mulder JMzn.	Laboratorium mededeling. Twee hulpinstrumenten bij het waarnemen van de tijd: een chronograaf en een slagwerk.	Chem. Weekblad 42, 59 (1946).
1947 D. Mulder.	Verbrandingswarmten van door phenylgroepen gesubstitueerde methanen en aethanen.	Chem. Weekblad 43, 233 (1947).
1948 H. J. Luirink.	Reactiesnelheid bij de absorptie van O ₂ door zich in radicalen splitsende verbindingen van het pentaphenyl-aethaan type.	Chem. Weekblad 44, 586 (1948).
1950 H. Galenkamp.	Verband tussen dissociatieënergie, activeringsenergie en structuur bij thermische dissociatie van organische moleculen.	Chem. Weekblad 46, 45 (1950).
Sj. Kaarsemaker.	Laboratorium-mededeling. Druppeltrechter voor een constante vloeistofstroom.	Chem. Weekblad 46, 837 (1950).
1951 Sj. Kaarsemaker.	Gebruik van contact-thermometers voor regeling van nauwkeurige thermostaten.	Chem. Weekblad 47, 191 (1951).

Jaartal Auteur(s)	Titel	Litteratuurverwijzing
R. F. Rekker, H. Verleur en W. Th. Nauta.	Derivatives of oxazolidinedione-2,4 I. Alkylation of the oxazolidinedione ring.	Rec. trav. chim. 70 , 5 (1951).
R. F. Rekker, Mej. A. C. Faber, D. H. E. Tom, H. Verleur en W. Th. Nauta.	Derivatives of oxazolidinedione-2,4 II. The reaction of α -hydroxy-esters with isocyanates.	Rec. trav. chim. 70 , 113 (1951).
R. F. Rekker en W. Th. Nauta.	Derivatives of oxazolidinedione-2,4 III. The action of alkali on substituted oxazolidinediones-2,4 and substituted carbamyl- α -hydroxy-esters.	Rec. trav. chim. 70 , 241 (1951).
R. F. Rekker en W. Th. Nauta.	Derivatives of oxazolidinedione-2,4 IV. Quantitative results obtained in the hydrolysis of some oxazolidinediones-2,4 and some carbamyl- α -hydroxy-esters.	Rec. trav. chim. 70 , 313 (1951).
Mej. A. C. Faber en W. Th. Nauta.	The action of aryllithium compounds on diarylketones III. Synthesis of 2,2'-(2,6-dimethylbenzoyl)-3,3'-dimethyldibenzyl.	Rec. trav. chim. 70 , 659 (1951).
1952 J. G. Aalbers en N. Adriaanse.	Het gebruik van polytheenflesjes bij verzepingen.	Chem. Weekblad 48 , 458 (1952).
1954 R. F. Rekker, P. J. Brombacher, H. Hamann en W. Th. Nauta.	Aconic Acid and related Compounds I. Discussion of the structure of aconic acid.	Rec. trav. chim. 73 , 410 (1954).
R. F. Rekker, P. J. Brombacher en W. Th. Nauta.	Aconic Acid and related Compounds II. The reaction of aconic acid with diazomethane.	Rec. trav. chim. 73 , 417 (1954).

Proefschriften bewerkt onder leiding van Prof. Coops.

1941 W. Th. Nauta. Diarylmethylen. Inleidende onderzoekingen over een nieuw type van vrije radicalen met drie-waardige koolstof.	R. F. Rekker. Derivatives of oxazolidinedione-2,4.	<i>Bij de volgende promovendi is Prof. Coops wel als promotor opgetreden, doch het proefschrift werd niet onder zijn leiding bewerkt.</i>
1946 W. M. Smit. A tentative investigation concerning fatty acids and fatty acid methyl esters.	1951 Sj. Kaarsemaker. Thermal quantities of some Cycloparaffins.	1952 Joh. M. Los. The calorimetric measurement of the thermal properties of argon adsorbed on titanium dioxide.
D. Mulder. De verbrandingswarmten van een reeks phenyl gesubstitueerde methanen en aethanen.	K. van Nes. Benzoëzuur als ijkstof in de verbrandingscalorimetrie.	A. B. H. Funcke. Pharmacological Investigations on the spasmolytic activity of a series of mandelic acid esters, especially the ester of 3,3,5-trimethylcyclohexanol (Cyclospas-mol).
1950 D. van Mourik. Verbrandingswarmte van cyclohexaan-mono-carbonzuur en de cyclohexaan-dicarbonzuren.	L. A. Æ. Sluyterman. Reactions of polypeptide esters in the solid state.	
	1952 G. J. Hoytink. Resonance and NV_1 transition energies of π electronic systems.	

Redevoeringen.

Chemie en Cultuur. Referaat Wetensch. Samenkomst Ver. H.O. Ger. Grondslag.	Christelijke Natuurwetenschap. Rede op de jaarvergadering der Ver. H.O. Ger. Grondslag.	Veelheid, verscheidenheid en toch eenheid?
Structuur en Energie in de Organische Chemie. Rede bij de ambtsaanvaarding als hoogleraar aan de V.U.	Het probleem der atoombinding in de Chemie. Orgaan Chr. Ver. Natuur- en Geneeskundigen 1936, pag. 65.	Chemie en Maatschappij. Interfacultaire Colleges Vrije Universiteit cursus 1950/1951.
		Toespraak bij de begrafenis van Prof. Mr. J. Oranje. De Vrije Universiteit in oorlogstijd. (N.V. Gebr. Zomer & Keuning U.M. Wageningen), pag. 175.